



**ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ  
УНИВЕРСИТЕТ „СВ.СВ.  
КИРИЛ И МЕТОДИЙ”**

## **КУРСОВА РАБОТА**

**НА ТЕМА**

**РОЛЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ СТАНДАРТИ В  
ИЗГРАЖДАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ  
ВЪТРЕШЕН ПАЗАР**

Изготвил:

Проверил:

*2015*

## УВОД

Разграничението между интеграционния космополитинизъм на европейския проект и комунитарните разбирания за общото благо, както те са се развили в контекста на националната държава, винаги е било присъщо за развитието на Европейския вътрешния пазар<sup>1</sup>. Неговият източник е голямото разнообразие на граждански и потребителски предпочитания, които националното законодателство се стреми да задоволи в сравнение с относителния тесен обхват на това, което се считало като ядро на проекта за вътрешния пазар: да определя „пространство без вътрешни граници в рамките, на които е гарантирано свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали в съответствие с разпоредбите на Договорите”<sup>2</sup>. Преследваната цел от проекта за вътрешния пазар винаги е била възприемана като неограничено движение на стоки и услуги, както и на производствени фактори, като например труд и капитал между страните-членки.

Въпреки това функционалното определение на целта на вътрешния пазар не обхваща едно важно измерение от неговия действителен принос за по-широкия политически проект за европейска интеграция. Това ясно е описано в декларацията на Шуман, а по-късно и в преамбюла на Договора за ЕО (ТЕС): да „положи основите на един все по-тесен съюз между народите на Европа”. Толкова ограничена дефиниция не води до интегриране по подходящ начин на вътрешния пазар в рамките на масата на други цели, следвани от Общността, както и на Европейския съюз (ЕС), формулирани в преамбюла на съставните договори и дадената правна структура в бившия член 2 ТЕС<sup>3</sup>.

## 1. РОЛЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СТАНДАРТИЗАЦИОНЕН МОДЕЛ.

Стандартите играят ключова роля за увеличаване на конкурентоспособността и икономическия растеж, като позволяват засилена конкуренция, едновременно с което те намаляват разходите за производство и продажби. Хармонизиране на европейските

---

<sup>1</sup> Niamh Nic Shuibhne, *Regulating the Internal Market*, Cheltenham, Edward Elgar, 2006, с. 14-28.

<sup>2</sup> Член 26(2) от Договора за функционирането на ЕС. Стар член 14 от Договора за Европейските общности.

<sup>3</sup> Член 2 от Договора за ЕО: „Общността има за задача чрез създаване на общ пазар и икономически и паричен съюз и чрез въвеждането на общи политики или дейности, посочени в членове 3 и 4, да насърчава в рамките на Общността хармонично, балансирано и устойчиво развитие на икономическите дейности, високо равнище на заетост и социална закрила, равенството между мъжете и жените, устойчив и неинфлационен растеж, висока степен на конкурентоспособност и сближаване на икономическите показатели, високо равнище на защита и подобряване на качеството на околната среда, повишаване на жизнения стандарт и качеството на живот, икономическо и социално сближаване и солидарност между държавите-членки”.

стандарти може да се осигури съответствие на бизнес партньорите, които са разделени от големите разстояния, премахване на техническите бариери пред вътрешната търговията. Въпреки това, очевидно, не се преследват само социални и икономически ползи за търговията, защото стандартите могат да бъдат и да се използват от правителствата и бизнеса като защитен стратегически инструмент, който създава протекционистични бариери пред търговията и конкуренцията в Европа. Те могат да се използват и в „нападение“, доколкото е възможно създаване на глобални стандарти, възможно най-близки до съществуващите технологични иновации.

За развитието на Европейския вътрешен пазар основно влияние имат регионалните стандарти. Те се приемат от Европейски институции, които играят важна роля при изпълнението на законодателството на ЕС. Европейският съюз има три признати организации по стандартизация, които помагат в регулирането на вътрешния пазар и в същото време имат международен профил от нарастващо значение. Броят на Европейските стандарти се е увеличил драстично от 900 през 1992 г. на над 13 000 през 2013г., където в Комитета по Стандартизация работят около 60 000 технически експерти.

Стандартизацията в Европейския съюз изпълнява различни роли и преследва различни цели: тя е инструмент за подобряване на пазарната конкуренцията както и за постигане на цели, като например оперативната съвместимост на допълнителни продукти и услуги. Освен това, тя има измерение на обществен интерес като това, че тя може да поддържа публични политики, например чрез предоставяне на договорни методи за изпитване и изисквания за здраве, безопасност, организационна и екологична ефективност<sup>4</sup>. Всъщност европейските стандарти, разработени от един от трите утвърдени европейски организации по стандартизация, играят решаваща роля в развитието и укрепването на единния пазар на ЕС и подкрепят други политики на ЕС, осигурявайки инструмент за ефективното съвместно регулиране<sup>5</sup>.

Системата за стандартизация в Европейския съюз направи голяма стъпка през 1985 г. с така наречения „нов подход“, приет с Резолюция от 1985 г. Новият подход дефинира отговорностите на законодателя и европейските органи по стандартизация (CEN, CENELEC и ETSI) в правна рамка на ЕС.

Европейската стандартизация е доброволна дейност за изграждане на консенсус за създаване на технически спецификации, изпълнявани от и за всички

---

<sup>4</sup> <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/documents/official-documents/>

<sup>5</sup> Source: [http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/standardisation-policy/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/standardisation-policy/index_en.htm)